

CAMPANET

publicació de l'O.C.E. SEPTEMBRE - OCTUBRE . 1983 Nº 10

DESAPARICIÓ DEL

CLUB

ESPORTIU

CAMPANET

El 29 de JULIOL EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA

D. GABRIEL CAÑELLAS VISITA CAMPANET

.....
ALIANZA POPULAR

No dona suport a la CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LLINGÜÍSTICA
.....

Arnau Reynes : PREMI JOVENTUTS MUSICALS

CAMPANET

Revista Bimensual

Publicació de L'OCB

Campanet (Mallorca)

COORDINADOR

Joan Pons Pol

EQUIP DE REDACCIÓ

Joan Buades

Joan Pons

Miquel Vives

ADMINISTRACIÓ

Pere March

PUBLICITAT

Joan Buades

IMPRIMEIX

Bohigas.S.A.

DIPÓSIT LEGAL

P.M. 659/1982

Preu: 75 pts.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

EDITORIAL

No hi ha dubte que la notícia més sorprenent de l'estiu és la desaparició del CLUB ESPORTIU CAMPANET. Després de vuit anys de mantenir un equip, una vegada més hem caigut en la situació més simple: no participar com a Club a les competicions, això dur a la desaparició del Club.

Durant aquest temps molts han estat els problemes pel que han passat Club i jugadors. Però ningú dels que posaren la il·lusió de formar el Club aquells anys, esperava que tan prest passàs això.

No ha estat aquest el primer cop que durant aquest camí. S'han mostrat símptomes de desaparició. La crisi ha estat present en diferents ocasions i un dia o l'altre havia d'explotar. És cert que no es podrà culpar a la manca d'un terrenys de joc per a practicar l'esport. Ara bé a altres coses sí. TotHom hi pot trobar un motiu o l'altre des de factors polítics, poca col·laboració, manca d'il·lusió per jugar, d'enteniment entre els di-

rectius. Tot ha contribuït a que en més d'una ocasió no hi hagi hagut unió per a mantenir les forces per dur endavant pràcticament l'única entitat esportiva del Poble.

Malgrat tots els problemes que si vulguin apuntar no es pot oblidar l'esforç personal i econòmic de tots aquells que han fet possible que durant aquests anys hi hagi hagut un entreteniment més a la vila.

Per finalitzar animar a tots aquells que les agrada el futbol a unir-se per tornà dur endavant un CLUB.

SUMARI

2- Editorial

3-4 Informació Municipal

5- Visita President C.A. Balear.

6.7- Desaparició del C.E. Campanet

8.-Poemes infantils (Cala Murta)

9.10 - Usem bé la nostra llengua.

11.- Aran Reynés, pianista. i 12.

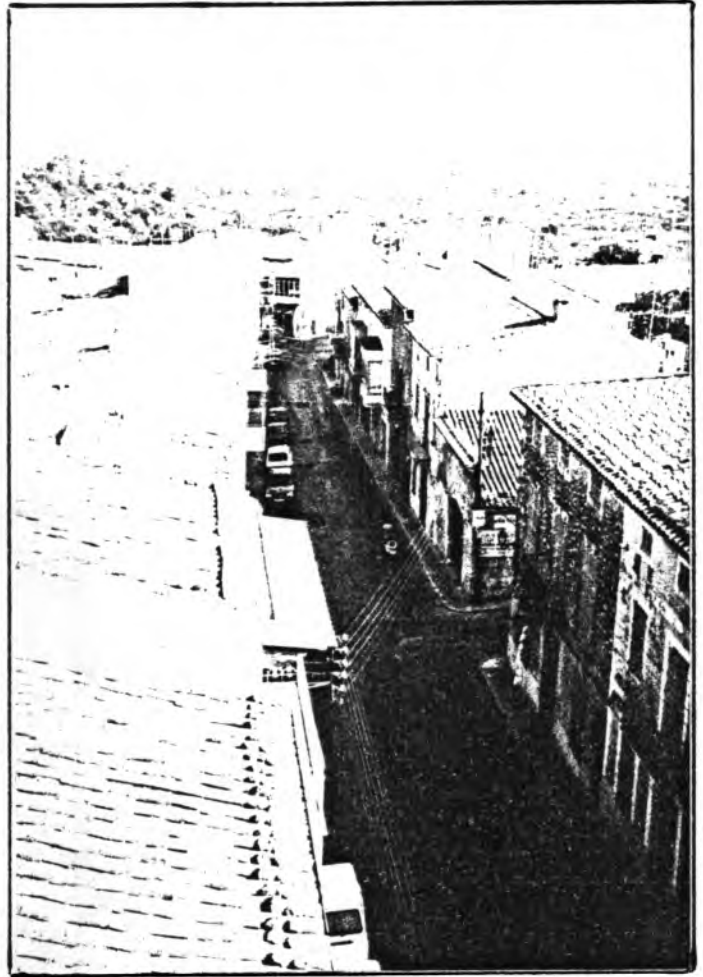
13-14 -Obra Cultural Balear.

15.- Els espais mediterranis

16.- Agenda de la Vila.

Del 15 de juny fins ara, moltes han estat les vegades que s'han reunit els regidors. Pràcticament cada semana hi ha hagut un ple per un motiu o l'altre. Per això les notícies s'han acumulades i moltes són les coses a contar. D'esentrada, es pot dir que els plens ordinaris solament han servit per aprovar les actes de les sessions anteriors i tractar temes de simple rutina. Això sí, aquests tipus de plenaris que han vingut realitzant-se a les 12 del mitgdia, s'han allargat fins a les 3 del capvespre. Els extraordinaris han resultat més animats. Els punts de l'ordre del dia més durs ha vegada provocaren discussions entre els membres dels dos grups: A.P. i P.S.M.

El 28 de juny tengué lloc el primer ple ordinari, amb l'assistència de tots els regidors, llevat de Joan Seltran (A.P.). Es llegiren les actes de les sessions anteriors, així com els acords de les diferents permanents. Cal destacar l'acord de Permanent de declarar provisionalment el carrer de Sant Miquel direcció única per camions. Es decidí felicitar els Presidents de la Comunitat Autònoma i del Consell Insular de Mallorca, per la seva elecció. Damià Pons (P.S.M.) proposà que les felicitacions es fessin en català. S'aprovà, però, un mes després, els escrits no s'havien enviat.

El cementiri municipal va ésser tema de preocupació. Per un vent, per la neteja que es preten realitzar. Per l'altre, per la situació en què es troben les tombes que caigueren amb motiu de l'edificació de nous nínxols. Aquí, el P.S.M. demanà la contracta amb la companyia edificadora. Contracta inexistente i sense constància a cap plenari, on s'autoritza ni a la companyia "La Única", promotora de l'obra, ni a construccions "Felanitx" per dur a terme cap obra. Únicament a l'acte del 26.04.82 hi ha constància de demanar el projecte.

Es tornà tractar la qüestió del femer de "Sa Canastreta". El PSM deia que el sistema que s'havia seguit per suprimir l'abocador era molt poc formal davant els altres Ajuntaments que se'n serveixen (Selva, Macor i Bugar). S'acordà avisar-los, així com al Consell Insular de Mallorca de la intenció de suprimir aquest abocador.

A.P. NO DÓNA SUPORT A LA CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA.

Quedà demostrat al ple del 13.07.83, quan el grup d'A.P. s'imposà al P.S.M. en la votació al punt que es referia a la Normalització lingüística. Els nacionalistes veien derrotada la seva petició a favor de la campanya que duu endavant el Govern de la Comunitat Autònoma. La proposta que es feia era que l'Ajuntament es dirigís a la Comunitat per tal que es potenciassin els articles de l'Estatut que es refereixen a la llengua catalana. El batle, Joan Martorell, manifestà que això era una il.legalitat i que per tant ell i el seu grup votarien en contra. La qüestió de la il.legalitat originaria una forta discussió entre el regidor d'A.P. Nicolau Martorell i el del PSM, Jaume Ordines, arribant a produir-se forts insults: El regidor N. Martorell havia posat una requilla a la Plaça de Son Bordoï, cosa que la llei no permet, ja que cap regidor no pot realitzar tasques per a l'Ajuntament. El batle manifestà que si era il.legal, ell la pagaria.

L'escut de Campanet provocà una altra de les discussions. El PSM proposava que provisionalment s'elegís un sol escut fins que oficialment els organismes corresponents aprovassin l'oficial. Aquest grup creia que el model més lògic era el que té un estudi realitzat per Josep Segura i Salado. Idea que no va pareixer bé a A.P. i decidiren mitjançant votació que la comissió de Cultura realitzàs un nou estudi sobre l'escut. Provisionalment decidiren, amb els vots a favor del grup popular, que s'empraria el que fins ara s'ha utilitzat. Quin és aquest? És mal de saber degut a que el Consistori en té un parell. El que sí és cert que darrerament s'ha vengut usant el de les quatre barres i que, fins i tot, enguany figura a les plaques dels motorets. Però no és admés pel grup d'A.P. ¿En què quedam?.

-Amb xiulos i crits la gent acomiada al batle, el passat 20^u de Juliol a un ple extraordinari. Sols hi figurava un punt: el de l'aigua potable. Moltes foren les preguntes que l'oposició féu damunt el tema. Es prengueren acords per tal de solucionar la manca d'aigua. Cal recordar que solament les cases del poble estan abastides un dia sí i l'altre no.

El públic assistent volgué intervenir per exposar les seves queixes. Mes, el batle no ho va acceptar i veient el caire que prenia la situació amb el públic molt enfadat, va aixecar la sessió i va partir.

-El segon ple ordinari de l'acutal consistori es va celebrar el 26 de juliol. Hi faltaren el regidors Nicolau Martorell i Joan Beltran (A.P.) i Andreu Gual (PSM). S'aprovà la instal.lació de noves senyalitzacions de circulació dins el poble, així com la neteja d'un batzers al camí d'Ullaró, netaja que ha realitzat el foc- i la contractació d'un auxiliar administratiu, que en el plenari del 4 d'agost va esser punt molt discutit per part dels dos grups polítics, en no posar-se d'acord en les bases d'aquesta contractació.

El 4 d'agost descobrírem com un dels empleats de l'Ajuntament treballava des de feia més de 5 anys il.legalment, és a dir, sense contracte, ni acord plenari. El PSM proposà que se li realitzàs el contracte corresponent.

Bastants punts més s'han tractat durant aquests mesos, mes sense la importància dels anomenats i per això no val la pena apuntar.

JOAN PONS.-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
EL PRESIDENT DE LA
COMUNITAT AUTONOMA

El Sr. GABRIEL CAÑELLAS

VISITA EL CONSISTORI

EL DIA 29 de JULIOL
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

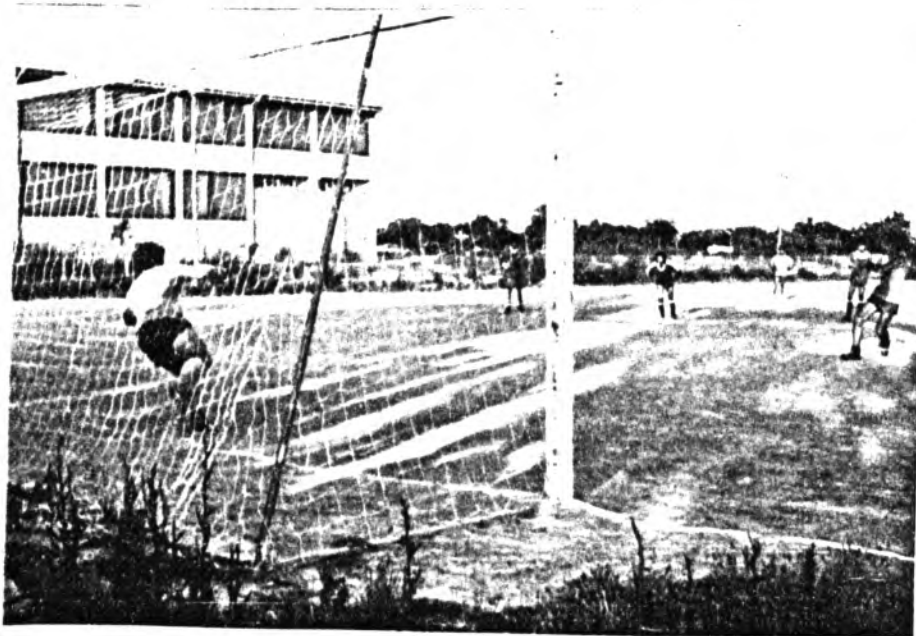

El President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, el dia 29 de Juliol visita el Consistori. Fou rebut a l'entrada de l'Ajuntament, pel Sr. Batle, acompanyat d'alguns regidors. Hi mancaren Joan Beltrán i Cristòfol Palou de Alianza Popular. Pel contrari els regidors del Partit Socialista de Mallorca hi eran tots. En la seva curta estada va rebre en nom de la Corporació la salutació del Batle Joan Martorell qui aprofità per exposar-li alguns dels projectes que aquest Ajuntament pensa dur endavant. Llevors també parla el cap de l'oposició Jerònia Rayo.

El Sr. Cañellas fou acomiadat amb l'oferiment d'un vinet als baixos de l'Ajuntament. Creim que almenys publicament se li hauria d'haver ofert un exemplar de la HISTÒRIA DE CAMPANET per conèixer les nostres arrels passades.

DESAPARICIÓ DEL C.E. CAMPANET

El C.E. Campanet, després d'haver competit durant vuit temporades a diferents categories del futbol regional ha tornat a desaparèixer com a entitat esportiva, tancant així una més de les distintes etapes de la seva història caracteritzada per la repetició d'aquesta circumstància.

Aquesta resolució fou conseqüència de la decisió acordada per l'assemblea extraordinària convocada a començaments de juliol per la junta directiva en funcions. Hi foren convidats una cinquantena de campaneters, entre afeccionats, ex-directius i jugadors més representa-

tius dels darrers temps, però tan sol hi acudiren un total de devuit persones: dos components de la plantilla, un ex-jugador i la resta d'afeccionats i directius. En vista d'aquesta poca participació popular, demostrativa del poc interès de l'afecció per donar suport al manteniment de l'equip, l'assemblea va resoldre renunciar a seguir participant a les competicions oficials.

D'aquesta forma ha finalitzat un nou cicle futbolístic del C.E. Campanet iniciat a la temporada 1975-76, sota la presidència d'en Jaume Socias i comptant com entrenador del primer equip amo en Tolo Vich mentre que en Miquel Vives es feia càrrec dels juvenils. A aquesta temporada i a la següent es milità a tercera regional. Foren aquests, uns anys de captació de l'afeccionat i afermament del club que fructificaren, -després d'un any de transició em què el jugador Jaume Rayó va haver de dirigir els seus companys-, a les dues temporades triomfants (1978-79 i 1979-80), en què el club presidit ara per en Josep Cabanellas i sota la direcció tècnica d'en Llorenç Coll, aconseguí dos ascens consecutius. L'entrenador de Selva, va lograr formar un potent

conjunt integrat majoritàriament per joves del poble, alguns d'ells procedents del equip juvenil forjat per en Miquel Vives, que oferí excel·lents jornades de futbol a una afecció que va correspondre amb la seva presència al camp municipal i amb el total suport a l'equip.

Després de pujar a primera regional, en Llorenç Coll deixà el nostre club, per fer-se càrrec del Xilvar i des d'aquest moment es pot dir que va iniciar-se la decadència del C.E. Campanet. Comencaren a registrar-se les primeres desercions dins la junta directiva i alguns dels jugadors locals més significatius abandonaren progressivament l'equip. Eren els primers símptomes d'una crisi directiva i esportiva, precisament a uns moments en què el club havia arribat a unes cotes impensables i l'afeccionat responia completament.

La categoria obtinguda es va perdre a l'any següent. A partir d'aquest moment s'accentuà la crisi a tots els nivells: S'esdevenen canvis presidencials, intents de crear una ampla junta directiva, arriben nous entrenadors, però res d'això pot evitar la continuació del procés decadent. Mentres tant, també s'ha de dir que els pocs directius que intentaven dur la nau a port amb el seu treball desinteressat, a vegades es trobaren amb la manca de col·laboració d'alguns jugadors locals no adaptats al ritme que exigeix una competició tan llarga com és la lliga, i com a resultat d'aquesta circumstància es produí l'expulsió dels juvenils de les competicions oficials (temp. 81-82) a causa de les reiterades incomparecències o manca de suficients jugadors per a disputar un partit.

Enguany, a més d'haver existit fortes desavinences entre certs directius, l'afeccionat local s'ha oblidat quasi per complet del C.E. Campanet, tan sol els més adictes acudien els diumenges al camp municipal per presenciar les evolucions d'un equip que s'ha mantengut dignament a segona regional.

El desenllaç de la situació plantetjada ha arribat aquest estiu. Amb l'acord pres per l'assemblea ens hem quedat una altra vegada sense futbol a Campanet, i no han estat qüestions econòmiques les que ho han provocat, sinó d'altres de caire més bé social que han influït perquè el triangle afecció-jugadors-directiva es desmembràs completament i amb ell el club.

Campanet no pot quedar sense futbol, es necessari plantetjar-se les causes que han aconduït a aquesta situació, deixar de costat les discòrdies entre els que han demostrat que els agrada treballar pel futbol i tornar a començar de nou a les categories inferiors, a fi de crear una "cantera" que serveixi de base per a tornar participar amb un equip de joves campaneters dins categoria regional i que torni arrossegant al camp a l'afecció local.

a   " C A L A   M U R T A "

A punt d'acabar el curs escolar 1982-83, els alumnes de 4art, 5 è i 6è del Col·legi Públic de Campanet, anaren acompanyats de tres professors i un grup de mares a fer una acampada a "CALA MURTA". Allà com els anys anteriors, realitzaren a més de la diversió activitats pedagògiques. Una de les quals fou l'elaboració d'una revista que ve a recollir tot quant feren durant aquesta estada. Nosaltres vos n'oferim alguns dels poemes que s'hi publicaren.

CALA MURTA

Oh, Cala Murta !

per les matinades
l'aire mos despert
tan fresquet, tan fresquet;
També els gorrions
i tota classe d'aucells
amb la seva música.
Al cap d'uns minuts
el sol surt brillant
com un vidre.

El nuvols surten estomets
a empacientar el sol.

La mar, a les matinades
va un poc remoguda
i al migdia l'aigua
~~es fresqueta i calmada.~~

Les muntanyes mos enrevolten
de tot vent; només una sortida
per on escapar-nos d'elles.

Insectes de tota classe:
cigales i banyariquers,
papallones de colors obscurs,
però adornades com ningú.
Les tendes amb una petita ploguda
S'arruguen i l'aigua degota.
Així és Cala Murta.

(Alumne de 5è. 10 anys)

EL   S O L

El sol ja es sortit
a l'aurada del matí,
posa a la terra tota la seva
alegria d'or i d'argent.

Ja brilla la terra,
ja brilla el món.

però arriba un moment
que s'ha cansat de donar voltes
i s'amaga entre muntanyes
camí de ponent.

.....

L'ona com l'ocell
arriba al campament.
Passa una àguila daurada
per damunt les alzines
i una barca imaginària
atriba plena de joia.
El campament es verd
com un pi sense soca
i la murta blanca
és un ram d'alegria.
Alegre campament

* USEM BE LA NOSTRA LLENGUA.*

UN POC DE LLENGUATGE ADMINISTRATIU, LA INSTÀNCIA

Ens hem d'acostumar a usar la nostra llengua a tots els llocs i ocasions. A més de parlar-hi cada dia, l'hem de fer servir per tots els casos en què sempre hem usat exclusivament el castellà.

L'Administració a Mallorca té una tradició d'ús normal de la llengua, interrompuda per la castellanització que dugueren els Borbons. Ara que se están encetant processos de normalització per part d'alguns ajuntaments, tot seguint l'esperit de respecte lingüístic de la Constitució: "Les altres llengües seran també oficials a les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.", i el nostre Estatut -que acaba de sortir de l'ou- que assenyala que el català és la llengua pròpia de les Balears. Per ésser coherents, no ens ha de fer peresa usar el català quan ens dirigim com a ciutadans a l'Administració; perquè no en tengueu excusa dient que no en sabeu prou per a l'atreviment, ara us volem presentar un model d'instància que pot servir-vos quan voleu demanar qualque cosa al vostre Ajuntament o a qualsevol altre organisme administratiu de les nostres illes. La instància és la forma concreta d'interpel·lar els òrgans públics.

Però abans de res, vull parlar-vos de quatre detalls que cal tenir en compte a l'hora de redactar-la:

- 1.-No useu mai com a tractament la forma Don/Donya, aquesta és pròpia del castellà. Nosaltres hem de fer servir Senyor/a (Sr/a) o bé En/Na, tots dos indiquen respecte: per tant, escriurem Sr. Antoni Pons Riutort, o bé En Jaume Fiol Munar, però mai D. Joan Font Cabrer, ni tampoc Sr. En Gabriel Bestard Bennàsser.
- 2.-Es preferible usar vós a usar vostè. Per tant, val més dir: "us deman que vulgueu trametre'm...." en lloc de "li deman que vulgui enviar-me...."
- 3.-Algunes de les formes de tractament més usuals són: Il·lustríssim (Il.lm), que correspon als Balles, Excel·lentíssim (Excm.), que correspon a les Corporacions municipals, Magnífic (Mgfc) per als rectors d'Universitats.

Parlant en concret de la instància, l'espinzellarem un poc. Aquesta fórmula es compon, bàsicament, de quatre parts:

- A.-La presentació del que sol·licita, mitjançant el nom i llinatges, edat, nº D.N.I., estat civil, adreça, càrrec, professió, etc... -segons el que interessi en concret-. Posarem el nostre nom sense tractament o precedit de la fórmula: "El/La qui subscriu,...."
- B.-Un paràgraf que ve precedit per la paraula EXPOSA, o bé EXPOS (segons si l'escrivim en tercera o primera persona), on hi figuren els motius i antecedents de la nostra sol·licitud.
- C.-Un altre paràgraf darrera la paraula DEMANA O DEMAN, on feim la sol·licitud.

D.-Una fórmula de comiat.Una de les més freqüents és:Mercè que espera obtenir de la vostra amabilitat".Segueix la datació, és a dir, la indicació del lloc,dia,mes (escrit en minúscules) i any.I per acabar repetim la titulació de l'autoritat destinatària -que ja haurem posat a l'inici- afegint-hi altres indicacions més explícites.

MIQUEL VIVES MASCARÓ

Il.lm. Sr. Batle:

El qui subscriu, Jaume Capó Amengual, amb el D.N.I. nº 24.975.650, que viu a Campanet, carrer Major nº 160, 1r 1ª, estat civil fadrí i de professió advocat, respectuosament us

EXPOSA:

que vol rebre informació detallada sobre la seva classificació veïnal al padró d'aquest Municipi, per tal de procedir a la seva normalització si és necessari; per la qual cosa us

DEMANA:

que volgueu ordenar els tràmits perquè es dugui a terme aquesta petició.

Mercè que espera obtenir de la vostra amabilitat.

Campanet, 17 de maig de 1983

IL.LM. SR. BATLE DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE CAMPANET.

ARNAU REYNES FLORIT: Neix a Campanet l'any 1954. Des de petit ja sentí afecció per la música, va aprendre les primeres notes del seu padrí, Mestre Arnau (Organista de Campanet). A l'edat de 8 anys ja tocava l'orgue guiat per ell.

Més tard ingressa de "Blavet" al Santuari de Lluc, destacant per les seves qualitats musicals, canta de solista a l'Escolania. Continua els estudis de solfeig i piano al mateix Santuari. Passa a ser deixeble del gran concertista Miquel Capllonch, fa els estudis superiors de piano i aconsegueix el títol superior al Conservatori de València. Obté Matrícula d'Honor en música de Cambra.

Després és nomenat Organista de l'Escolania de Lluc, sota la direcció de Jaume Palou, donant concerts amb l'escolania i gravant discs amb la casa EMI.

Les crítiques musicals d'aquestes dates destaquen la seva interpretació i el seu treball com a brillant organista.

Més tard estudia orgue amb l'organista de la Seu de Mallorca, Antoni Matheu i harmonia amb el professor Bernat Julià, director del Conservatori.

Dóna concerts d'orgue arreu de l'illa de Mallorca, entre els quals destaca el del Conservatori de Palma, inaugurant el curs acadèmic 81-82. Les crítiques musicals de la premsa destaquen les qualitats d'interpretació, nitidesa i també expressió en els seus concerts.

Darrerament ha donat un concert a l'Església de Sta Creu d'Eivissa, amb obres de Bach, Brahms, Cesar Frank i Capllonch. La crítica del "Diari d'Eivissa" ha resalat la gran interpretació i textualment diu: "Arnau Reynés, interpretó la Toccata y Fuga en Fa mayor de J. S. Bach. ..interpretaciones llevadas a cabo con magistral exposición al teclado y pedalero bien acompasado y con perfecta matización de las partituras..."

Actualment ha guanyat el concurs de la "V Tribuna para Jóvenes intérpretes de España", patrocinat per Joventuts Musical d'Espanya (Barcelona) i el Ministeri de Cultura. En aquesta tribuna d'interprets joves espanyols, ha debutat com a organista, amb un concert a l'Església (Basílica) de " Santa María del Coro" de la ciutat de Sant Sebastià, el 27 de maig. Aquest concert havia d'esser transmés per la ràdio. No va esser possible en directe, però es farà en diferit per diferents emissores d'Espanya. Igualment fou felicitat per diferents personalitats de la música i la premsa, entre ells: Odón Alonso, Gorka Sierra, Monsalvatge, el president nacional de Joventuts Musicals i el Secretari Internacional... la qual cosa ha estat un gran èxit.

Aquest darrer concert de Sant Sebastià, ja és una mostra, per l'èxit obtingut, de les qualitats d'aquest jove organista que en aquesta ocasió a nivell nacional i en part internacional oferta per Joventuts Musicals d'Espanya ha demostrat la magistral interpretació dels diferents compositors a l'orgue. Entre les obres d'aquest darrer concert, podem destacar: Bach, Brahms, César Franc, i un gran compositor mallorquí: Bernat Julià, del qual va interpretar magistralment la coneguda Toccata "SULTE DEUM" per a gran orgue.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Bar Sol

aquest estiu vos ofereix

FRAULES
AMB NATA
GELATS VARIATS
I COMBINATS

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

**yogur
natural**

GARANTIA NESTLÉ

CHAMBURCY ; el yogur dels
ESPANOLISTES

BANCA MARCH

El primer Banc de les Balears

OBRA CULTURAL

Aqueix estiu, ha estat un dels més moguts quant a activitats organitzades per la Delegació Local d'O.C.B., i, sobre tot, pel que fa referència a activitats esportives. "Ping-Pong, Escacs i Excursionismes, han tengut el personal distret durant els mesos de juliol i agost, i, en algun cas, com és el del joc d'escacs s'han establert les bases per a la futura creació d'un club (l'any que ve) que participaria a les competicions oficials de la Federació Balear

ANTONI AGUILÓ, GUANYÀ EL CAMPIONAT DE "PING-PONG".

Durant tot el mes de juliol, es celebrà a la rectoria, un campionat de "ping-pong" amb dues categories: juvenil i majors, amb una participació global de 36 jugadors.

A la categoria superior, després de les eliminatòries prèvies, quatre jugadors es disposaven per jugar la fase final: En Toni Aguiló, En Joan Tortella, En Tomeu Socies i En Damià Pons. Els noms dels jugadors ens indicaven clarament que els millors de fa deu anys seguien essent els mateixos en l'actualitat. N'Aguiló derrotava En Socies i En Tortella En Damià Pons, per la qual cosa la final la disputaven els dos anomenats, triomfant clarament N'Aguiló pel resultat de 2-0.

A la categoria juvenil, la fase final fou disputada per En Tomeu Bolletí i En Toni Tortella, guanyant amb claretat el primer.

Finalment es disputà una partida entre els guanyadors de cada categoria, produint-se el triomf final de l'esmentat Toni Aguiló.

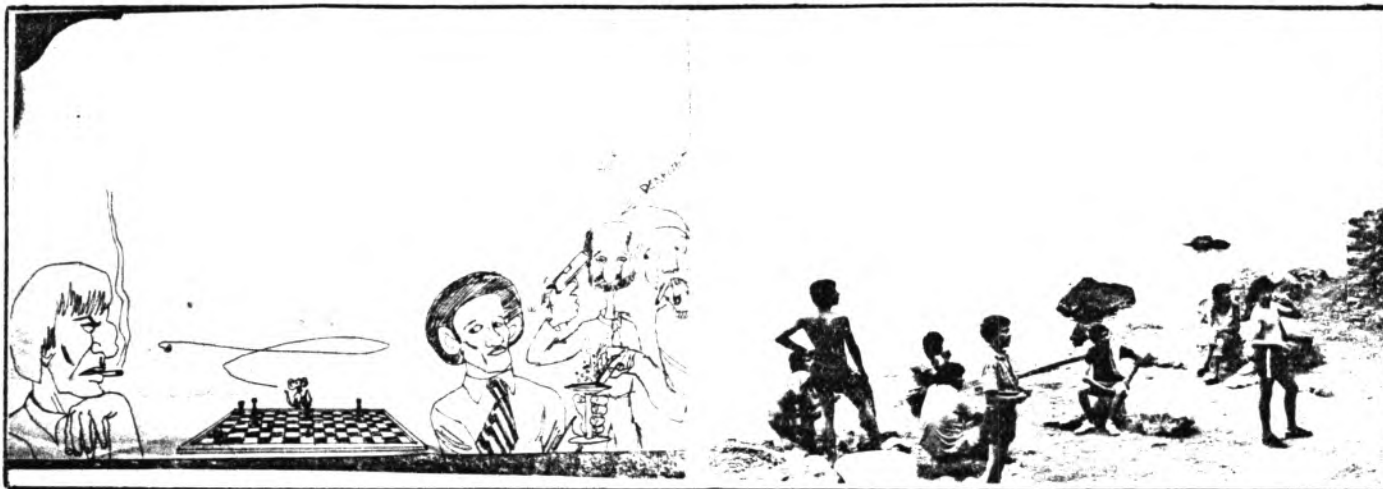
La llàstima és no tenir un lloc on poder deixar sempre instal·lada una taula, ja que així es podria continuar els entrenaments i d'aquesta manera hi hauria moltes més possibilitats d'aprendre.

PERE MARCH, UNA NOVA PROMESA PER ALS ESCACS LOCALS.

A principis d'agost començà el torneig d'escacs, organitzat per l'Obra, amb la valuosa col·laboració de "La Caixa", -que deixà el local i regalà els trofeus, - i amb la participació de 10 jugadors, dividits en dos grups de 5. No participà en el mateix el jugador local Guillem Socies, ni el guanyador del darrer campionat celebrat a Campanet, En Jaume Socies. Dit tot això, era previsible que la victòria final es decantàs entre En Francesc Aguiló i N'Albert Rico (jugador català afincat a la nostra vila), com va succeir al final, però amb moltes més dificultats de les esperades.

A la fase final es classificaren: En Francesc Aguiló, i En Francesc Gutierrez, del grup A, i N'Albert Rico i En Pere March del grup B. Els quatre amb relativa facilitat.

A les semifinals, En Pere March s'enfrentava a N'Aguiló i el derrotava clarament a la primera partida. La manca d'experiència li va fer perdre la segona i, finalment, N'Aguiló s'imposava fàcilment a la tercera. L'altra semifinal no va tenir història, ja que N'Albert s'imposava amb molta facilitat a En Gutierrez.

A la final, amb certes dificultats, N'Aguiló s'imposava a les dues partides a N'Albert, quedant proclamat campió del torneig. Pel tercer i quart lloc, En Pere March, -autèntica sorpresa agradable del campionat-, derrotava, no sense dificultats, a En Gutierrez, proclamant-se tercer.

Tal vegada, el fet més important d'aquest torneig, és que ha aconseguit que a la nostra vila es torni a jugar el joc d'escacs. Cosa que així succeïa fa uns 10 ò 15 anys, i que aquets darrers havia quedat molt abandonat. Una empenta forta la donaria la creació d'un club que participàs a les competicions regionals, cosa que no és gaire difícil, ja que només es necessiten 7 o 8 jugadors federats, i que fomentàs d'una manera continuada aquest joc dins el poble. Cursets, competicions d'hivern, etc...

EXCURSIÓ A SA COSTERA

Una excursió prou interessant fou la que organitzà la delegació local d'O.C.B. entre el dissabte 21 i el diumenge 22 d'agost a "Sa Costera".

Els excursionistes, la majoria jovenets, es disposaven a partir en cotxe, el dia 21 al capvespre, encara que amb un poc de desorganització, ja que es va haver de llogar un "taxi" a darrera hora per poder partir cap a Cala Tuent, des d'on partiren a peu cap a "Sa Costera". Excursió molt bonica fa uns anys i que ha quedat una mica desvirtuada degut a un incendi que espanyà el meravellós paisatge que enrevoltava la marxa.

L'antiga central de corrent, lloc que es troba en bones condicions per poder nadar, menjar, (té aigua potable), acampar, etc. fou el lloc escollit pels excursionistes per passar la nit del 21 i el dia 22. Des d'on, al capvespre, tornaren aplegar els sacs de dormir i una altra vegada cap a Tuent, per retornar cap a la vila.

O.C.B.

ELS ESPAIS MEDITERRANIS

DE

Abdó Campins

(ESCRIT DE BERNAT MORELL QUE NO VA PODER ESSER PUBLICAT, -PER FALTA D'ESPAI;?- , AL PROGRAMA DE FESTES DE SANT VICTORIA D'AQUEST ANY.)

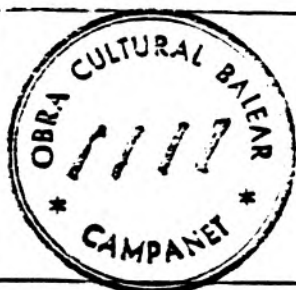
Se Mediterrani és un color o és una essència? Sí, el Mediterrani és un color-essència. N'Abdó Campins Gelabert és mediterraneïtat, a ulls clucs ens fa veure el color lluminós dels nostres paisatges campaneters, germans bessons del món paisatgístic Hel·lènic. A grapades de verds, grocs, blancs, vermells, violetes... va fent els enfronts dels seus quadres com arquitecte estalviador de l'espai. Espais mínims són els paisatges de N'A. C. Gelabert, espais mínims conjugats amb la immensitat de la nostra terra. Jugant a aquestes dues coses tan clares i ensems tan difícils, N'Abdó n'és l'artista i creador d'aquets mons anarquistes ordenats dins uns colors tan nostrats.

A. C. Gelabert, el teu passeig cromàtic per l'àgora del terme de Campanet et fa més mediterrani i poeta del nostre espai verd, groc, blau, viola, roig....

Campanet, Juny 1983.

Bernat Morell.

XX

**Sempre més i millor
per promoure
la nostra vertadera cultura**

agenda de la vila.

NAIXAMENTS

- CARLES RIERA SANCHEZ Fill de Melcior i Maria	- MAGDALENA GALMES AMENGUAL Filla de Rafael i Margelida
- MARIA MAGDALENA PONS PONS Filla de Cristòfol i Margelida	- ANTONI MARTORELL MORELL Fill de Pere i Maria

DEFUNCIONS

- JAUME MAIRATA MAIRATA	- GARPAR PALOU PERICAS
- MIQUELA REINES PALOU	- CATALINA CAPO BENNASSAR
- ISABEL M ^a SEGUI MIR	- PEPE MARCH BENNASSAR
- MAGDALENA PONS GUAL	

ESTANC

I

PAPERERIA

MARIA GELABERT

LLIBRES
I MATERIAL
ESCOLAR

**VENDA
DE
FONES**

CARRER BERNAT SALAS
Nº 2 (CA'N DIEGO)

"la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS